

kapitalvindingsskat ved et senere salg af den genopførte ejendom, medens genopførelsesomkostningerne efter branden indregnes som forbedrings- eller nybygningsomkostninger i det år, hvori de er afholdt.

Som en konsekvens af ændringsforslaget til § 1, nr. 4, udgår § 26 A i lovbekendtgørelse nr. 564 af 8. november 1978 om skattemæssige afskrivninger m. v., og såfremt ændringsforslaget vedtages, vil der mellem lovforslagets 2. og 3. behandling blive stillet det nødvendige forslag om konsekvensændringer.

Til nr. 4 og 6

Ændringsforslagene omfatter to ændringer af den gældende bestemmelse i § 2 B i lov om særlig indkomstskat om den skattemæssige behandling af erstatnings- og forsikringssummer i tilfælde, hvor erstatningen anvendes til genopførelse på samme ejendom som den skadelidte.

Baggrunden for den gældende bestemmelse i § 2 B er, at erstatningssummer principielt behandles som salgssummer. Den skattepligtige, der modtager en erstatningssum på grund af beskadigelse af bygninger, skal således beskattes af eventuel fortjeneste.

Efter den gældende affattelse af § 2 B skal fortjenesten imidlertid ikke medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst, såfremt den skattepligtige fremsætter anmodning herom.

Fritagelse kan kun gives, hvis nogle nærmere angivne betingelser er opfyldt. Det er således en betingelse, at den skattepligtige inden for et vist tidsrum foretager genopførelse af den skadelidte ejendom for et beløb, der mindst svarer til erstatningssummen. Det er endvidere en betingelse, at genopførelse sker på samme ejendom som den skadelidte.

Ligningsrådet kan dog dispensere fra kravet om, at genopførelse skal ske på samme ejendom, såfremt lov eller offentlig myndigheds bestemmelse hindrer dette.

Efter ændringsforslaget skal der for det første ske en udvidelse af ligningsrådets adgang til at dispensere fra kravet om, at genopførelse skal ske på den ejendom, hvor de skadelidte formuegoder findes.

I tilfælde, hvor 2 eller flere erhvervs ejendomme tilhører samme ejer og udgør en driftsenhed, skal ligningsrådet kunne tillade, at reglen i § 2 B anvendes, selv om genopfø-

relse ikke sker på den ejendom, hvor de skaderamte formuegoder findes, men på en anden af disse ejendomme.

For det andet går ændringsforslaget ud på at sidestille ombygning af eksisterende bygninger med genopførelse. Bestemmelserne i § 2 B skal således også kunne anvendes, såfremt den skattepligtige anvender erstatningssummen til ombygning af eksisterende bygninger, som findes på samme ejendom som den skadelidte. I tilfælde, hvor der sker ombygning af eksisterende bygninger, skal der dog også kunne indrømmes dispensation fra kravet om, at disse bygninger skal ligge på samme ejendom som den skaderamte, hvis offentlige forskrifter hindrer dette eller ombygningen ønskes foretaget på erhvervsbygninger, som er i samdrift med den skadelidte.

Efter bestemmelsen i § 2 B er det som nævnt en betingelse, at genopførelse/ombygning foretages for et beløb, som mindst svarer til erstatningssummen.

Det forudsættes, at ganske uvæsentlige afvigelser mellem erstatnings-/forsikringssummen og det beløb, der anvendes til genopførelse eller ombygning af eksisterende bygning, ikke skal udelukke skattefritagelse efter lovens § 2 B.

De gældende regler i afskrivningslovens § 26 A om det fremtidige afskrivningsgrundlag og i § 2 B i lov om særlig indkomstskat m. v. om avanceopgørelse ved eventuel senere afståelse skal også anvendes i tilfælde, hvor der indrømmes fritagelse efter § 2 B under hensyn til, at erstatningssummen anvendes til ombygning.

De foreslåede ændringer af § 2 B skal have virkning, når skaden på den oprindelige ejendom er indtrådt den 1. januar 1981 eller senere.

Til nr. 8

Ligningslovens § 16 B indeholder en enormt streng behandling af dem, der kommer til at sælge deres aktier til det udstedende selskab, for eksempel fordi dette har en køberet i henhold til en ældgammel vedtægtsbestemmelse. I virkeligheden er der ikke nogen som helst rimelig begrundelse for denne særegel, som derfor foreslås ophævet helt.

Til nr. 13